

at den gældende ordning giver enlige personer med reelt samme forhold forskelligt fradrag, alt eftersom de har været gift eller ikke, se nærmere bemærkningerne til forslagens §§ 34 og 35. Skattelovskommissionen foreslog derfor et snævrere forsørgerbegreb, der kun skulle omfatte gifte mænd, der beskattes med deres hustru.

Ved udarbejdelsen af forslaget har man dog ment det naturligt at lade forsørgerbegrebet omfatte både den, der har ægtefælle, og den, der har børn at forsørge, og ud fra dette synspunkt er reglerne i forslagens § 34, stk. 1 og 2, udformet.

Der er ved forslagens § 34, stk. 3, åbnet mulighed for at indrømme forsørgerfradrag til personer, der til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom eller svagelighed er ude af stand til at forsørge sig sit underhold.

Medens de personlige fradrag efter den gældende lov ydes med fuldt beløb, hvor indkomsten er under 6 000 kr., og derefter successivt nedsættes, således at de helt bortfalder ved en indkomst på 12 000 kr., indrømmes de efter forslaget for indkomster helt op til 20 000 kr., og således at aftrapningen begynder, når indkomsten er over 5 000 kr.

3. Fradrag for hustrus selverhverv.

Efter gældende ret indrømmes det såkaldte „hustrufradrag“ til den skattepligtige, der oplyser, „at den med ham samlevende hustru har selvstændig virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved mandens eller fællesboets midler“. Fradraget udgør halvdelen af hustruindtægten ved den selvstændige virksomhed, dog højst 2 000 kr.

Begrundelsen for hustrufradraget — der betyder en modifikation i sambeskatningens virkninger — må søges deri, at hustruens selvstændige virksomhed eller arbejde for fremmede medfører hendes fravær fra hjemmet eller dog beslaglægger hendes arbejdskraft, således at hendes arbejde må antages at medføre en række merudgifter, f.eks. til hushjælp, fortæring udenfor hjemmet, børns pleje og pasning i børnehaver eller vuggestuer o. lign. Disse udgifter skulle derfor medføre en mindre skatteevne for ægtefæller, hvor hustruen har sådan virksomhed.

At fastsætte et hustrufradrag efter størrelsen af de faktiske merudgifter vil af praktiske grunde være ganske udelukket. Man har derfor måttet sætte fradraget i et vist forhold til hustruens indkomst — som i disse tilfælde er konstaterlig —, idet dennes størrelse er et indicium om omfanget af hendes virksomhed og dermed om de formentlige merudgifter.

Ud fra de anførte betragtninger har man foreslået hustrufradraget opretholdt, men det er ved forslagens § 36 udformet noget anderledes end efter gældende ret, idet det i visse tilfælde er udvidet, i andre tilfælde begrænset.

Skattelovskommissionen fremhævede i sin betænkning I bl. a., at der formentlig må siges at gøre sig særlige forhold gældende, hvor der er børn i et ægteskab, i hvilket hustruen har selverhverv, idet der navnlig i disse tilfælde er tale om merudgifter i anledning af selverhvervet. Og ved en i juni 1952 foretaget ændring i statsskattelovgivningen i Sverige er der indført den ordning, at der i tilfælde, hvor hustruen har selvstændig virksomhed, indrømmes et fradrag på 300 kr., der, såfremt hun har børn, forhøjes med 10 pct. af indkomsten, dog at fradraget ikke kan overstige 1 000 kr.

Det må sikkert erkendes, at der i almindelighed vil være større merudgifter forbundet med hustruens arbejde, hvor der er børn, og man har derfor i § 36 foreslået, at fradraget som nu skulle sættes til halvdelen af hustruindtægten — med maksimum 2 400 kr. mod nu 2 000 kr. — hvor ægtefællerne har børn, der har været hjemmевærende i indkomståret eller størstedelen af dette, og som den 1. januar forud for skatteåret var under 16 år. I andre tilfælde udgør fradraget en fjerdedel af hustruindkomsten, dog højst 1 200 kr.

Efter forslaget tillægges der ikke kapitalforholdene i hustruens virksomhed selvstændig betydning i henseende til fradraget.

4. Fradrag, tilkommende personer, der er fyldt 65 år, samt rentemodtagere.

Bestemmelsen i forslagens § 38 betegner en udvidelse af reglerne i § 5 i de årlige ligningslove (der indførtes første gang ved ligningsloven for skatteåret 1948—49). I henhold til ligningslovens § 5 foretages der